

SENAT RP

ZAPIS STENOGRAFICZNY

Posiedzenie
Komisji Budżetu
i Finansów Publicznych (**228.**)
w dniu 10 czerwca 2015 r.

VIII kadencja

Porządek obrad:

1. Rozpatrzenie „Uwag o stwierdzonych nieprawidłowościach i lukach w prawie” (druk senacki nr 898).
2. Rozpatrzenie ustawy o administracji podatkowej (druk senacki nr 919, druki sejmowe nr 3320, 3405 i 3405-A).

(Początek posiedzenia o godzinie 16 minut 00)

(Posiedzeniu przewodniczy przewodniczący Kazimierz Kleina)

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Otwieram posiedzenie Komisji Budżetu i Finansów Publicznych.

Witam wszystkich bardzo serdecznie, witam naszych gości – przedstawicieli Sądu Najwyższego, ministrów i innych wyższych urzędników – i wszystkich obecnych.

Przedmiotem naszego posiedzenia jest, w punkcie pierwszym, rozpatrzenie „Uwag o stwierdzeniu nieprawidłowości i lukach w prawie”, druk senacki nr 898, oraz, w punkcie drugim, rozpatrzenie ustawy o administracji podatkowej.

Czy ze strony senatorów członków komisji są uwagi do porządku naszego posiedzenia? Nie ma.

Czy w posiedzeniu uczestniczą osoby prowadzące działalność lobbingsową w rozumieniu prawa? Nie ma.

Jeszcze raz wszystkich witam, naszych gości oraz studentów, którzy uczestniczą w posiedzeniu naszej komisji.

Pierwszy punkt to rozpatrzenie „Uwag o stwierdzonych nieprawidłowościach i lukach w prawie”. Wątpliwości, które skierował do nas Sąd Najwyższy, dotyczą ustawy o grach hazardowych. Wszyscy państwo senatorowie otrzymaliście te materiały, można się było zapoznać z tymi uwagami. Pan marszałek skierował te uwagi do nas, ponieważ nasza komisja jest właściwa do rozpatrzenia ustawy, o której wspomniałem.

Na początku proszę przedstawiciela Sądu Najwyższego o krótkie przedstawienie wątpliwości i sugestii co do tego, w których miejscach, według państwa, powinniśmy dokonać zmian w ustawie o grach hazardowych. Bardzo proszę.

Członek Biura Studiów i Analiz w Sądzie Najwyższym Małgorzata Wąsek-Wiaderek:

Dzień dobry państwu. Nazywam się Małgorzata Wąsek-Wiaderek, jestem przedstawicielem Biura Studiów i Analiz w Sądzie Najwyższym.

W tym roku Sąd Najwyższy po raz pierwszy zaprezentował luki i nieprawidłowości w prawie. Jedną z nich, którą zidentyfikowaliśmy w związku z działalnością Izby Karnej w szeroko rozumianych przepisach karnych, karnych procesowych i przede wszystkim karnych materialnych, dotyczy rozbieżności w stosowaniu art. 107 kodeksu karnego skarbowego. Oczywiście likwidacja rozbieżności

należy do Sądu Najwyższego, ale w przypadku tej nieprawidłowości – nie luki, a nieprawidłowości – problem jest głębszy, ponieważ rozbieżność orzecznictwa czy ujednoczenie orzecznictwa na poziomie Sądu Najwyższego nie wydaje się rozwiązywać sprawy. Rzecz polega na tym, że art. 107 kodeksu karnego skarbowego, który penalizuje prowadzenie działalności hazardowej w sposób sprzeczny z przepisami ustawy o grach hazardowych, odsyła... Jest to przepis blankietowy, odsyła on do ustawy o grach hazardowych, a konkretnie do art. 14 tej ustawy. W związku z tym po wyroku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z 2012 r., który został wydany wskutek pytania prejudycjalnego sądu administracyjnego, w orzecznictwie Sądu Najwyższego, a wcześniej sądów powszechnych zarysowały się dwa stanowiska. Te dwa stanowiska są następujące. Jedną grupą orzeczeń, przeważającą, to są orzeczenia, w których Sąd Najwyższy stwierdzał, że jest to problem... Nienotyfikowanie przepisów, co do których zachodzi podejrzenie, że mają charakter techniczny, w tym art. 14 ustawy o grach hazardowych... Nienotyfikowanie przez Komisję Europejską tego przepisu na etapie projektu ustawy i na etapie uchwalania ustawy o grach hazardowych spowodowało, w myśl orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, niemożność jego stosowania przeciwko jednostce. A właśnie do tego przepisu odsyła art. 107 kodeksu karnego skarbowego. Sądy karne w części uznawały, że nie mogą pociągać osób do odpowiedzialności karnej za prowadzenie działalności w zakresie gier hazardowych niezgodnie z przepisami ustawy ze względu na to, że przepis art. 107 odsyła w sposób blankietowy do przepisu, co do którego jest grupa orzeczeń... co do którego sądy uznały, że ma charakter techniczny. Sąd Najwyższy w uchwale z 2013 r. stwierdził, że jest to kwestia legislacyjna, to znaczy sądy mogą powstrzymać się od stosowania tego przepisu tylko w ten sposób, że skierują pytanie prawne do TK. Tak się stało, wiele sądów karnych skierowało pytania prawne do Trybunału Konstytucyjnego. Trybunał Konstytucyjny wiosną tego roku w orzeczeniu P4/14 uchylił się, można powiedzieć, od oceny dotyczącej technicznego charakteru przepisów ustawy o grach hazardowych, stwierdził jednak z całą stanowczością, że nie jest to problem legislacyjny, wobec czego ta kwestia nadal pozostanie... Problem identyfikuje w ten sposób... Aha, po drodze była jeszcze, o czym zapomniałam wspomnieć, druga grupa orzeczeń, a w zasadzie stanowcza wypowiedź Sądu Najwyższego w postanowieniu z 27 listopada 2014 r., w którym Sąd Najwyższy w trzyosobowym składzie przyjął, że jednak

są to przepisy techniczne i wobec tego, zgodnie z orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, nie mogą być stosowane wobec jednostki, co oznacza, że trzeba uniewinniać osoby z art. 107 k.k.s. Zatem na dzisiaj stan jest taki... Przypominam i chciałabym podkreślić, że ten materiał, który państwo macie, czyli uwagi o stwierdzonych nieprawidłowościach, był pisany jeszcze przed wydaniem wyroku TK. On był uzupełniony po wydaniu wyroku TK, ale bez dostępu do jego uzasadnienia, które ukazało się znacznie później. Stan na chwilę obecną jest następujący – przy czym ja tutaj mówię tylko o sprawach karnych w Sądzie Najwyższym. Wpłynęło kolejne pytanie sądu, sądu w Częstochowie, pytanie prawne, co do wykładni art. 107 k.k.s. w związku z art. 14 ustawy o grach hazardowych, jest też kilka spraw kasacyjnych. To, co jeszcze wiemy, to to, że Sąd Okręgowy w Łodzi postanowieniem z 24 kwietnia 2015 r. wystąpił z pytaniem prejudycjalnym do Trybunału Sprawiedliwości. W tej chwili można powiedzieć, że wypowiedzenie się co do ewentualnych działań legislacyjnych jest uzależnione od tego, jak się ustosunkuje do owego pytania prejudycjalnego Trybunał Sprawiedliwości, bo jest zupełnie nowa sprawa w związku z pytaniem sądu karnego. Mogę powiedzieć tylko tyle, że w Sądzie Najwyższym eksperci rozważają wstrzymanie na razie rozpatrywania spraw zawisłych w oczekiwaniu na to stanowisko. To pytanie, które jest zadane w sprawie V Kz 142/15 Sądu Okręgowego w Łodzi jest bardzo precyzyjne i Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej będzie musiał udzielić jednoznacznej odpowiedzi.

Ja jako przedstawicielka Sądu Najwyższego absolutnie nie czuję się uprawniona do formułowania jakichś postulatów legislacyjnych, bo ustawa... Jak wiadomo, proces notyfikacji przepisów technicznych przez Komisję Europejską odbywa się na etapie projektu ustawy. Później ustawa wchodzi w życie i to sądy muszą rozstrzygnąć w ramach swojego orzecznictwa, czy przepis ma charakter techniczny, czy też nie. Nasza uwaga jest taka, że jest tu niejasność, którą my identyfikujemy na razie w orzecznictwie sądów karnych, ale wiemy o tym, zdajemy sobie sprawę z tego, że jest to problem także dla sądów cywilnych i sądów administracyjnych. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo.

Czy minister finansów chciałby się ustosunkować do tych uwag? Czy ktoś z państwa... Zapraszaliśmy także przedstawicieli...

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Ja wiem, że jest pan minister Kapica, ale nie wiem, czy pan minister Kapica w tej sprawie...

(Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Jacek Kapica: Nie, ja w innej...)

Ja wiem, pan jest w sprawie administracji podatkowej. Ale czy ktoś...

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Zapraszaliśmy przedstawiciela ministra finansów także w związku z tym punktem, czyli ustawą o grach hazardowych, i tą wątpliwością związaną z orzecznictwem, o której pani mówiła. Czy pan minister...

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów

Jacek Kapica:

Ja nie jestem przygotowany, Panie Przewodniczący, gdyż od pewnego czasu nie uczestniczyłem w całej dyskusji, dokładnie od listopada ubiegłego roku, to jest zakres kompetencyjny ministra Nenemana. Jeśli chodzi o nadzór nad organami egzekucji prawa w tym zakresie, to ja oczywiście mam informacje o bieżących postępowaniach zarówno organów, jak i w sprawach zawisłych przed sądami powszechnymi administracyjnymi, tyle że nie uczestniczyłem w całej dyskusji, więc...

(Przewodniczący Kazimierz Kleina: Czy panu jest znane to stanowisko Sądu Najwyższego w sprawie ustawy o grach hazardowych?)

Jest kilka orzeczeń Sądu Najwyższego w różnych składach... Tak?

(Przedstawiciel Biura Studiów i Analiz w Sądzie Najwyższym Małgorzata Wąsek-Wiaderek: Właściwie... Jeśli mogę...)

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Proszę bardzo.

Członek Biura Studiów i Analiz w Sądzie Najwyższym

Małgorzata Wąsek-Wiaderek:

Ja chcę z całą stanowczością powiedzieć, że nie ma stanowiska Sądu Najwyższego co do tego, czy te przepisy mają charakter techniczny, czy nie, ponieważ są dwie grupy orzeczeń, tak jak powiedziałam... Teraz jest sygnał na przyszłość, chodzi o to, żeby, jeżeli zostanie przesądzone, że przepisy mają charakter techniczny, nie zaistniała taka sytuacja, że przepis ustawy o grach hazardowych, do którego odsyła k.k.s., pozostanie nienotyfikowany i sądy pozostaną z tym problemem, w zasadzie rozstrzygnięcie spadnie na nie. W tej chwili mogę tylko powiedzieć, że z bardzo dużą uwagą... Czekamy na jutrzejsze rozstrzygnięcie w sprawie C 98/14, to jest w sprawie pytania prejudycjalnego sądu węgierskiego, w bardzo podobnej kwestii, dotyczącej ichniejszej ustawy o grach hazardowych. Jutro ma być ogłoszenie tego wyroku i na to czekamy. Czekamy też na odpowiedź Trybunału na nasze pytanie, to znaczy pytanie polskiego sądu powszechnego.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów

Jacek Kapica:

W tym zakresie, jak mówiłem, Panie Przewodniczący, znany jest wszystkim wyrok Trybunału Konstytucyjnego i to jest istotny element w sprawie. Jest złożone przez Sąd Okręgowy w Częstochowie zapytanie, chyba do rozszerzonego składu Sądu Najwyższego...

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Aha, w normalnym trybie. Istotnym elementem, być może do rozstrzygnięcia przez sądy – tego rodzaju wątpliwość była też podnoszona przed Trybunałem Konstytucyjnym – jest to, że nawet jeżeli te przepisy są konstytucyjne, to zarówno dyrektywa, jak i nasze rozporządzenie określają odstępstwa od konieczności notyfikacji przepisów technicznych ze względu na istotne uwarunkowania społeczne, ochronę społeczeństwa, bezpieczeństwa i moralności. I ten wątek też należy mieć na uwadze, jeśli chodzi o rozstrzygnięcie, czy te przepisy w ogóle musiały być notyfikowane i czy było zasadne...

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo.

Biuro Legislacyjne. Panie Mecenasiu, proszę bardzo o pana analizę.

Starszy Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Michał Gil:

Dziękuję.

Nazywam się Michał Gil, reprezentuję Biuro Legislacyjne w Kancelarii Senatu.

Panie Przewodniczący! Wysoka Komisjo! Szanowni Państwo!

Przedstawicielka Sądu Najwyższego dosyć klarownie wytłumaczyła, na czym polega problem. Próbuując przedstawić komisji możliwości wyjścia z tej sytuacji, chciałbym zwrócić uwagę na trzy aspekty. Pierwsza sprawa. Zakładając, jak by wynikało z informacji przesłanej przez Sąd Najwyższy, że kluczowym problemem jest ustalenie, czy niektóre przepisy ustawy o grach hazardowych mają charakter techniczny, czy nie... Jediną możliwością ustawodawcy zwykłego w takim trybie nieekstraordinaryjnym byłoby po prostu przyjęcie nowej ustawy o grach hazardowych i normalne jej notyfikowanie. To jest oczywiście możliwość teoretyczna, ale należy brać ją pod uwagę. Drugi wariant, który możemy sobie tutaj wyobrazić, to taki, że możemy spróbować zmienić system notyfikacji w oparciu o określony w rozporządzeniu Rady Ministrów z 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych... I znowu: to jest możliwość czysto teoretyczna i na dobrą sprawę nawet nie wiadomo, czy dostałaby ona akceptację Komisji Europejskiej i Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej. Chodzi o to, żeby tak zmienić ten system, aby spróbować notyfikować przepisy o grach hazardowych, które już zostały wprowadzone do naszego systemu prawnego. Na pewno wymagałoby to wielkiej rozważliwości, zastanowienia się, czy jest to do pogodzenia z prawem Unii Europejskiej, ale sygnalizuję, że istnieje ta druga, teoretyczna możliwość. Trzecia możliwość dotyczy już nie kwestii stanowienia prawa, a stosowania prawa. Otóż Sąd Najwyższy ma możliwość wydawania uchwał z mocą zasady prawnej, które mają służyć ujednolicaniu praktyki orzeczniczej. Ja nie rozumiem, dlaczego Sąd Najwyższy tego unika. To znaczy należy się zgodzić z tym, że taka uchwała nie spowoduje, że wszystkie sądy nagle zaczną orzekać w ten sposób, czy też, inaczej mówiąc, nikt nie

zmusi sądów do orzekania zgodnie z tą uchwałą. Ale należy pamiętać o wielkim autorytecie Sądu Najwyższego. Gdyby Sąd Najwyższy zdecydował się na rozstrzygnięcie tej kwestii, to istnieje duże prawdopodobieństwo, że zdecydowana większość sądów, a być może wszystkie, zechciałyby się zastosować do treści tej uchwały.

Ja rozumiem, że na razie jesteśmy jeszcze na takim etapie, że czekamy na rozstrzygnięcia Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej. Być może wtedy coś więcej się wyjaśni. Ale pozostawiam Wysokiej Komisji wskazówki co do tego, w jakim kierunku powinny iść dalsze prace. Dziękuję.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo panu mecenasowi.

Jeszcze pan minister króciuteńko...

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Jacek Kapica:

Krótko. Chciałbym poinformować szanowną komisję, że obecnie w toku prac Sejmu jest nowelizacja ustawy o grach hazardowych, odnosząca się do tych przepisów, które były przedmiotem oceny Trybunału Sprawiedliwości, a które wskazano jako potencjalnie techniczne. Nowelizacja obejmuje szerszy zakres przepisów, to jest te przepisy, które zostały wskazane przez Komisję Europejską jako niezgodne z zasadami funkcjonowania wolnego rynku. I w tym trybie następuje ich notyfikacja dla ostrożności procesowej, powiedziałbym. W tym trybie, ponieważ sprawdziliśmy, że zgodnie z dyrektywą nie jest możliwe notyfikowanie przepisów istniejących. To jest oczywiście pewien kłopot, bo przecież nikt nie jest nieomylny i w przypadku tej ustawy bądź każdej innej może się zdarzyć, że nagle ktoś stwierdzi, że mamy do czynienia z przepisem technicznym, chociaż Trybunał stwierdził, że one są potencjalnie techniczne, a więc sam nie miał co do tego przekonania i stąd badanie każdej sprawy oddzielnie. Tylko te dwie bieżące informacje, czyli o tym, co wynikało z naszych analiz, to jest że nie można notyfikować przepisów istniejących i że notyfikacja nowelizacji jest w toku...

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo.

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Za chwileczkę, Panie Senatorze, skończymy przedstawianie informacji na poziomie eksperckim i wtedy otworzymy dyskusję.

Jeszcze pan mecenas, króciuteńko...

Starszy Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Michał Gil:

Chciałbym wykluczyć jedną możliwość. Wydaje mi się, że nie ma takiej możliwości, abyśmy w samej ustawie przesądzili, czy dany przepis jest techniczny, czy nie, dlatego że ustawodawca krajowy nie może swoją decyzją

rozstrzygać, czy dany przepis ma taki charakter, czy nie, z tego względu, że to by prowadziło w prostej linii do obchodzenia wymogów dyrektywy. Dziękuję.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo.

Otwieram dyskusję.

Jako pierwszy zgłosił się pan senator Cioch.

Prosimy o krótkie propozycje ewentualnych rozwiązań w tej sprawie. Nie będziemy dyskutowali nad samymi uwagami Sądu Najwyższego, bo one są znane senatorom. Tak że proszę o jakieś propozycje.

Senator Henryk Cioch:

Tytułem wstępu chciałbym powiedzieć, iż ten dokument, którego kwestię omawiamy, jest tylko jednym z nielicznych... On ma charakter precedensowy, a to z prostej przyczyny, mianowicie pierwszy prezes Sądu Najwyższego Rzeczypospolitej Polskiej bardzo negatywnie ocenił działalność legislacyjną parlamentu. Mam tutaj na uwadze wszystkich uczestników procesu legislacyjnego, a więc zarówno Sejm, Senat, jak i urząd prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej. Sprawa jest bardzo poważna, ponieważ ocenie zostały poddane podstawowe przepisy z wielu gałęzi prawa, i prawa cywilnego, i prawa karnego i prawa pracy, prawa rodzinnego, handlowego itd...

(Przewodniczący Kazimierz Kleina: Panie Senatorze, jest prośba, żebyśmy wrócili do tej kwestii, która nas interesuje. Tak?)

Tak, tak.

Uważam, że w tym przypadku niewyjaśnienie kwestii charakteru tychże przepisów, tego, czy mają one charakter techniczny, czy też nie mają charakteru technicznego, i to zarówno przez Sąd Najwyższy, jak i przez Trybunał Konstytucyjny, który uchylił się od zajęcia jednoznacznego stanowiska w tej sprawie, kompromituje również te najwyższe organy władzy sądowniczej. Ja chciałbym zwrócić uwagę na to, że proceder kwitnie, a my nie jesteśmy w stanie określić, jaki charakter mają te przepisy. Tutaj kluczowa jest następująca kwestia: jeżeli one mają charakter techniczny, to istnieje odpowiedzialność karna, jeżeli nie mają tego charakteru, to odpowiedzialności karnej nie ma. Wszyscy doskonale wiemy, iż automaty funkcjonują, Panie Ministrze, zarabiają potężne miliony czy miliardy, to się dzieje, a my wszyscy udajemy, że tego problemu nie ma. Ten problem już dawno powinien zostać rozwiązany w sposób bardzo prosty, to jest przez zajęcie stanowiska odnośnie do charakteru tychże przepisów, tego, jaki mają charakter. To wynika z résumé i na to pani profesor wielokrotnie zwracała uwagę. Dziękuję.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo, Panie Senatorze i Profesorze Prawa. My jako senatorowie nie jesteśmy aż tak wybitnymi specjalistami z tego zakresu, dlatego też jest pytanie... Pan senator przedstawił tu bardzo piękną wypowiedź ogólną, która niestety nie posuwa nas ani o ćwierć kroku do przodu. Pytanie

jest takie, czy według pana senatora my jako komisja powinniśmy podjąć działania co do tej kwestii i przyspieszyć te sprawy, które się dzieją, a na które zwrócił uwagę pan mecenas, a także pani profesor z Sądu Najwyższego. I to jest kluczowe pytanie, bo my możemy podjąć w tej sprawie inicjatywę ustawodawczą, dokonać zmiany w tej ustawie i zaproponować, żeby Sejm to przyjął.

Senator Henryk Cioch:

Pan minister Kapica powiedział, iż przepisy o grach hazardowych są nowelizowane, te przepisy, o których jest mowa, mają być zmieniane. Jeżeli jest to zgodne z prawdą, to, moim zdaniem, w gestii Senatu nie leży podejmowanie inicjatyw legislacyjnych, oczywiście o ile proponowane zmiany idą w kierunku udzielenia odpowiedzi związanych z problemem dotyczącym charakteru tychże przepisów, tego, czy mają one charakter techniczny, czy też inny, ponieważ od tego uzależniane jest pociąganie do odpowiedzialności karnej tych osób, które prowadzą działalność nielegalnie, naruszając przepisy ustawy karnej skarbowej.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Dziękuję. Czyli wniosek jest taki, że w tej chwili pan nie proponuje podjęcia inicjatywy ustawodawczej co do tego.

Proszę bardzo, czy są inne głosy? Nie ma.

Proszę państwa, w związku z tym moja propozycja jest taka. Mając na uwadze to, o czym informowali nas pan minister, a także pani profesor, przedstawiciel Sądu Najwyższego, to jest że sprawa jest obecnie w trakcie wyjaśniania na poziomie sądowniczym, proponuję, żebyśmy nie podejmowali żadnej inicjatywy ustawodawczej co do tej materii, ale żebyśmy monitorowali sytuację. I tu prosimy Sąd Najwyższy o informacje na ten temat. Jeżeli zajdzie taka potrzeba, to nawet w trybie pilnym przystąpimy do przygotowania odpowiedniego projektu ustawy, tak aby rozwiązać ten problem. Ta sugestia, którą zgłosił także pan mecenas, to jest że część tych problemów powinna być rozstrzygnięta przez Sąd Najwyższy w drodze jego stanowiska, wiąże się też z taką prośbą naszej komisji, aby rzeczywiście tam, gdzie to jest możliwe, gdzie nie ma wątpliwości, Sąd Najwyższy mający tak wielki autorytet w systemie prawa i w systemie sądownictwa polskiego podjął takie decyzje, które mogłyby być wytycznymi dla prac sądów niższych instancji.

Czy są inne propozycje ze strony senatorów? Nie ma.

W takim razie zamykamy dyskusję nad tym punktem.

Dziękuję bardzo pani profesor, dziękuję Biuru Legislacyjnemu.

Przystępujemy do rozpatrzenia kolejnego punktu, a kolejny punkt to jest rozpatrzenie ustawy o administracji podatkowej; druk senacki nr 919.

Pan minister Kapica odpowiedzialny za tę ustawę jest naszym gościem. Prosimy pana ministra o krótką prezentację tego projektu.

(Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Jacek Kapica: Dziękuję bardzo...)

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Legislator dojdzie, tak myślę. Pan minister przecież może mówić, bo legislator zna tę ustawę, mamy nawet jego opinię, a więc ta informacja jest skierowana raczej do senatorów i naszych gości niż do legislatora. Prosimy bardzo.

**Podsekretarz Stanu
w Ministerstwie Finansów
Jacek Kapica:**

Dziękuję bardzo, Panie Przewodniczący.
Wysoka Komisjo!

Przedstawienie projektu nowej ustawy o administracji podatkowej z intencją przyjęcia jej przez parlament wynika z konieczności dostosowania aktu prawnego konstytuującego organy podatkowe administracji podatkowej do oczekiwań obywateli, traktowanych w jasny sposób jako klientów administracji, jak również dostosowania ustawy tak, by odpowiadała dzisiejszemu instrumentarium czy narzędziom komunikacji elektronicznej, systemom teleinformatycznym, którymi posługuje się administracja podatkowa. Dotychczasowa ustawa o urzędach i izbach skarbowych, uchwalona w 1996 r., nie przystaje do dzisiejszych oczekiwań podatników, jak również możliwości teleinformatycznych, które dają nam nowoczesne systemy informatyczne. Dość powiedzieć, że obecna ustawa określa tylko pięć podstawowych zadań urzędów i izb skarbowych w toku procesu obsługi, to jest rejestrację, pobór, kontrolę, postępowanie, egzekucję, a nie widzi zadania z zakresu obsługi i wsparcia podatnika w realizacji obowiązków podatkowych i wspierania go w dobrowolnym wypełnianiu tych obowiązków podatkowych, jak również nie określa, w oparciu o jakie narzędzia, czyli budowane dzisiaj centralne systemy informatyczne, ma to być realizowane. Stąd kłopot związany z tym, że w jednym urzędzie procesy realizowane są w taki sposób, a w innym w inny, każdy urząd ma dzisiaj swój system teleinformatyczny. Nowy, budowany system pozwoli nam obsługiwać podatnika niezależnie od jego właściwości miejscowej. Chcemy, aby to było jednolite dla całej administracji, niezależne od tego, jak bardzo zaangażowany jest dany naczelnik urzędu skarbowego, aczkolwiek oczywiście są w tym zakresie bardzo dobre przykłady, w wielu miejscach ta obsługa jest na bardzo wysokim poziomie. Chodzi nam o to, żeby ten standard zastosować dla całej administracji podatkowej. I takie jest tło zmiany w tej ustawie w zakresie podejścia do klienta, jak również oparcia rozwiązań w niej zaproponowanych na centralnym systemie teleinformatycznym.

Istotnym elementem zmiany jest ustanowienie administracji podatkowej jako instytucji – podobnie w resorcie swoją ustawę ma kontrola skarbową czy Służba Celna – nie jako oddzielnych, satelickich izb i urzędów, tylko jako jednej administracji zarządzanej w sposób, można powiedzieć, jednolity, z wykorzystaniem najlepszych rozwiązań jako standardu funkcjonowania administracji. Zresztą jednolitego standardu funkcjonowania realizacji wielu procesów wymagają od nas również systemy teleinformatyczne, stąd wzmocnienie funkcji zarządczej.

Ta ustawa jest jednym z elementów procesu modernizacji administracji podatkowej, którego uczestnikami byliśmy również w Senacie, bo niedawno pracowaliśmy

nad zmianą ustawy o urzędach i izbach skarbowych, która doprowadziła do konsolidacji procesów pomocniczych na poziomie województwa, czyli obsługi finansowo-kadrowej, administracyjnej na poziomie izby skarbowej, i umożliwiła ograniczenie tej administracji wewnętrznej oraz przesunięcie części pracowników do zadań podstawowych. Tak naprawdę to był etap wstępny do wprowadzenia tą ustawą systemu obsługi i wsparcia podatnika, czyli wykorzystania na pierwszym etapie tych osób odzyskanych z procesów wewnętrznych, procesów pomocniczych, do sformułowania dla nich zadań w zakresie obsługi i wsparcia podatnika. Temu zresztą jest poświęcony cały rozdział w tej ustawie, który wskazuje, jak ma wyglądać ta obsługa i wsparcie podatnika. Obecnie, tak jak powiedziałem, w wielu urzędach to jest realizowane, ale, mając na uwadze generalną zasadę, że organy działają na podstawie i w granicach prawa, uważamy za zasadne jednolite określenie tych podstaw prawnych i wymaganie od urzędów jednolitości działania w zakresie takiego proaktywnego podejścia do podatnika. Rozdział ten wprowadza również instytucję asystenta podatnika dla osób zakładających działalność gospodarczą, które rozpoczynają realizację swoich obowiązków podatkowych i będą chciały skorzystać z takiego wsparcia po zarejestrowaniu firmy.

Ustawa wskazuje również na podstawową wartość, jaka będzie udostępniona podatnikom, czyli bazę wiedzy administracji podatkowej, która obecnie jest udostępniona fragmentarycznie. Chodzi nam o to, aby wiedza będąca w posiadaniu administracji podatkowej była taka sama i udostępniona zarówno podatnikom, jak i urzędnikom. Spodziewamy się, że w związku z tym będzie mniej sporów co do interpretacji przepisów.

Ponadto ustawa w omawianym zakresie realizuje rekomendacje Rady Europy, Unii Europejskiej co do organizacji administracji, jej oddziaływania na ograniczenie luki podatkowej, zwiększenia dobrowolnego stopnia wypełniania obowiązków podatkowych. Równoległe był raport, audyt Międzynarodowego Funduszu Walutowego, który wskazał na to, że dotychczasowe działania realizowane przez resort finansów w zakresie modernizacji administracji podatkowej, czyli konsolidacja, informatyzacja, wprowadzanie standardów i ładu, są istotne, ale w tym zakresie ważne jest również wzmocnienie funkcji zarządczej i wsparcie podatnika.

Istotną zmianą jest wyodrębnienie nowego organu podatkowego, jakim jest dyrektor Krajowej Informacji Podatkowej. Jak państwo dobrze wiecie, Krajowa Informacja Podatkowa jest bardzo wykorzystywana przez podatników, zarówno jeśli chodzi o infolinię, jak również, i przede wszystkim, jeśli chodzi o interpretację prawa podatkowego. W tej dzisiejszej formule istnieje ona od dziesięciu lat, ale trzeba powiedzieć, że dzisiejsza jej organizacja jako zadania dodatkowego kilku izb skarbowych nie odpowiada oczekiwaniom otoczenia i skali zadań. Doszliśmy do wniosku, że ważne, jeśli chodzi o jej standard funkcjonowania, jest wyodrębnienie samodzielnego zadania dla organu podatkowego, jakim będzie dyrektor Krajowej Informacji Podatkowej, wzmocnienie kadrowe, tak aby interpretacje podatkowe były wydawane w krótszym czasie, jak również rozpoczęcie procesu specjalizacji biur Krajowej Informacji Podatkowej, a w ten sposób wpływanie na jednolitość wydawanych interpretacji. Jeśli chodzi o te pięć

ośrodków wydających interpretacje, to dzisiaj, jest tak, że każdy z nich jest właściwy dla każdego tytułu podatkowego. Chcemy specjalizować te biura – dwa dla podatku VAT, dwa dla podatku CIT i jeden dla podatku PIT, akcyzy, PCC i podatku od spadków i darowizn. W ten sposób będziemy mogli zwiększyć jednolitość wydawanych interpretacji, a dyrektor Krajowej Informacji Podatkowej będzie miał zadanie w tym zakresie organizacji.

To są podstawowe zmiany w stosunku do poprzedniej ustawy. Są jeszcze przeniesione i uzupełnione przepisy dotyczące spraw kadrowych w tym zakresie, uzgodnione z szefem służby cywilnej. Pragnę zapewnić, że w wyniku tej ustawy urzędnicy administracji podatkowej pozostaną w korpusie służby cywilnej, ale są pewne pragmatyczne przepisy, które wskazują na odrębność w procesie naboru ze względu na profil zadań wykonywanych przez pracowników administracji podatkowej. W tym zakresie ustanowienie stanowiska szefa administracji podatkowej, który ma dbać o jednolitość zarządzania... W ramach Ministerstwa Finansów... W wyniku tej ustawy nie planujemy ograniczeń w zakresie struktury organizacyjnej funkcjonujących organów podatkowych. Są elementy zmian w administracji w zakresie ustawy o postępowaniu egzekucyjnym związane z ustawą o administracji podatkowej, również w związku z wprowadzaniem rozwiązań systemów teleinformatycznych.

To by było zaprezentowanie w pigułce zmian dotyczących tej ustawy.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo panu ministrowi.

Panie Mecenasiu, proszę o opinię legislacyjną do tej ustawy. Ta opinia także została dołączona do materiałów, senatorowie mieli okazję się z nią zapoznać. Mam nadzieję, że także biuro legislacyjne w Ministerstwie Finansów miało okazję zapoznać się z uwagami przygotowanymi przez nasze Biuro Legislacyjne. Dzięki temu będziemy mogli łatwiej dyskutować nad pewnymi uwagami.

Bardzo proszę.

Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Szymon Giderewicz:

Dziękuję bardzo.

Wysoka Komisjo! Szanowni Państwo!

Szymon Giderewicz, legislator.

Ustawa nie budzi dużo wątpliwości czy zastrzeżeń legislacyjnych, jednak w naszej opinii znalazło się dwadzieścia uwag szczegółowych. Uwagi te mają różny ciężar gatunkowy, z reguły sprowadzają się do zaproponowania zmian zmierzających do zapewnienia zgodności ustawy z zasadami techniki prawodawczej, do usunięcia wątpliwości interpretacyjnych czy też wreszcie do właściwego podziału materii pomiędzy ustawę a rozporządzenie.

Pierwsza z uwag szczegółowych dotyczy art. 1 i art. 3 pkt 1 ustawy o administracji podatkowej. Zgodnie z art. 1 celem administracji podatkowej jest pobór podatków. Jednocześnie, zgodnie z art. 3 ust. 1 pkt 1, zadaniem administracji jest realizacja dochodów z podatków, ale także nie-

podatkowych należności budżetowych, jak również innych należności. Zwraca więc uwagę węższe określenie celu administracji podatkowej, to jest jedynie pobór podatków, niż jej zadań i tutaj będzie to realizacja należności zarówno podatkowych, jak i niepodatkowych. Biorąc pod uwagę to, że pobór podatków ma jedynie służyć zadaniu, jakim jest realizacja należności, oraz że przepisy art. 1 w zakresie, w jakim określają cel ustawy, w zasadzie nie niosą jakiegś nowości normatywnej, są powtórzeniem art. 3 ust. 1 pkt 1, proponujemy wykreślić problematyczną frazę. I do tego zmierza propozycja poprawki z punktu pierwszego.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo.

Panie Ministrze, jak oceniacie tę uwagę?

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Jacek Kapica:

Dziękuję bardzo, Panie Przewodniczący.

Zgadzam się w części z panem legislatorem, że dochodzi do pewnej dychotomii między określeniem celu, w węższym zakresie, gdy mówi się o poborze, a określeniem, w szerszym zakresie, zadania, jakim jest realizacja dochodów z tytułu należności podatkowych i niepodatkowych, jednak uważamy za zasadne, mimo że pewnie nie do końca zgodne z zasadami takiej doktrynalnej legislacji, określanie celu działania administracji. Ja mam pełne zrozumienie dla legislatorów, w Sejmie też było podkreślane, że zgodnie z zasadami tej, jak mówię, doktrynalnej legislacji, w ogóle nie powinniśmy określać czegoś takiego jak cel administracji, ale to jest istotne dla budowy tej kultury administracji podatkowej, którą chcemy wdrażać tą ustawą. Stąd prosilibyśmy, aby ewentualnie zamienić sformułowania, to znaczy to szersze wprowadzić do art. 1. Wtedy byłoby tak: ustawa określa zadania organizacji administracji podatkowej, której celem jest realizacja dochodów z tytułu podatków oraz niepodatkowych należności budżetowych, a także zapewnienie obsługi i wsparcia podatnika w prawidłowym wykonywaniu obowiązków podatkowych. I to byłyby te dwa główne zadania czy cele działania administracji podatkowej. A do zadań administracji można by przenieść pobór podatków i niepodatkowe... Czyli to węższe...

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo.

Druga uwaga.

Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Szymon Giderewicz:

Uwaga druga dotyczy art. 2 ustawy. Zwracamy uwagę, że administracja podatkowa jest jedynie zbiorczym określeniem pewnego segmentu administracji jako takiej, a nie ma przymiotu podmiotu, instytucji, która mogłaby się posługiwać nazwą własną, czyli pisaną dużą literą, Administracja Podatkowa. Proponujemy wykreślenie tego przepisu jako nieniosącego wartości normatywnych.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo.
Pan minister.

**Podsekretarz Stanu
w Ministerstwie Finansów
Jacek Kapica:**

Dziękuję bardzo, Panie Przewodniczący.

To jest właśnie ta kwestia budowy identyfikacji administracji podatkowej. My sobie w pełni zdajemy sprawę z tego, że w szerokim rozumieniu administracja podatkowa to również gminy, które pobierają podatki, i urzędy celne, które pobierają podatek akcyzowy. Trudno było nam znaleźć inne sformułowanie dla tego rodzaju instytucji, jaką jest administracja podatkowa, dzisiaj silnie identyfikowana również przez jej pracowników. Nie chcemy tego nazywać rządową administracją podatkową. Myślę, że dla pracowników i dla otoczenia będzie jasne, bez konieczności zmieniania sztyldów, że to jest administracja podatkowa.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo.
Trzecia uwaga.

**Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym
w Kancelarii Senatu Szymon Giderewicz:**

Trzecia uwaga to jest uwaga natury terminologicznej, ona dotyczy tego samego zagadnienia i posługiwania się przez ustawodawcę nazwą czy określeniem „administracja podatkowa”. Tak jak już wspomniał pan minister, rozpatrywana dziś ustawa pod pojęciem administracji podatkowej rozumie ministra finansów, dyrektora Biura Krajowej Informacji Podatkowej, naczelników urzędów skarbowych oraz dyrektorów izb skarbowych. Poza tym określeniem są inne organy, na przykład organy celne, organy samorządu terytorialnego, organy kontroli podatkowej, które na gruncie innych przepisów mieszczą się w pojęciu administracji podatkowej. Jest to bardziej uwaga de lege ferenda, która miałaby zmierzać do tego, aby ujednoczyć to nazewnictwo, tak by ustawa podstawowa dla danej dziedziny spraw w możliwie najszerszy sposób określała administrację podatkową.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo.
Panie Ministrze, proszę.

**Podsekretarz Stanu
w Ministerstwie Finansów
Jacek Kapica:**

Panie Przewodniczący, tak jak powiedziałem, w toku procedowania różnych ustaw pewnie będziemy musieli porządkować system prawny. Nie da się tego zrobić tą ustawą. Prosiłbym o akceptację sformułowania instytucji, jaką jest administracja podatkowa, w tym brzmieniu, które dotyczy ministra finansów, dyrektora Biura KIP, dyrektorów izb skarbowych i dyrektorów urzędów skarbowych.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo.
Czwarta uwaga.

**Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym
w Kancelarii Senatu Szymon Giderewicz:**

Czwarta uwaga dotyczy katalogu zadań administracji podatkowej. Ustawa o administracji podatkowej ma określać zadania i organizację tej administracji, ale wprowadza otwarty katalog zadań, co wydaje się rozwiązaniem nie za bardzo szczęśliwym, pozostawia bowiem poza tym katalogiem pewną sferę zadań jakby nieujawnionych przez ustawę podstawową dla danej dziedziny spraw. My byśmy proponowali domknięcie tego katalogu, a jeżeli nie jesteśmy w stanie wskazać innych zadań poza tymi z art. 3, to proponujemy wykreślenie wyrażenia „w szczególności”.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo.
Pan minister.

**Podsekretarz Stanu
w Ministerstwie Finansów
Jacek Kapica:**

Panie Przewodniczący, jesteśmy uczestnikami procesów legislacyjnych, które wynikają z faktu, że mamy bardzo kazuistyczne podejście do zadań i jest tak, że musimy zmieniać całą ustawę, jak jedno zadanie... Chcieliśmy, żeby ten katalog był otwarty, po to, żeby nie trzeba było każdorazowo zmieniać każdej ustawy. Oczywiście ja rozumiem podejście pana legislatora, stąd moglibyśmy ewentualnie zaproponować, by zamiast wyrazów „w szczególności” był pkt 7, który by brzmiał: realizacja innych zadań określonych w odrębnych przepisach. Być może wtedy wiadomo by było, że jest odrębny przepis, który jasno brzmi, i nie musimy każdorazowo zmieniać ustawy, jeśli... Inaczej doprowadzamy do sytuacji, że permanentnie zmienia się przepisy.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo. To byłoby już lepsze rozwiązanie.
Piąta uwaga.

**Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym
w Kancelarii Senatu Szymon Giderewicz:**

Piąta uwaga jest to uwaga natury techniczno-redakcyjnej: zmieniliśmy liczbę pojedynczą na mnogą.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Panie Ministrze, proszę.

**Podsekretarz Stanu
w Ministerstwie Finansów
Jacek Kapica:**

Bez uwag.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Szósta uwaga.

**Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym
w Kancelarii Senatu Szymon Giderewicz:**

Szósta uwaga dotyczy art. 10 ust. 1 pkt 4 i 9 ustawy. Art. 10 ust. 1 ustawy o administracji podatkowej określa zadania naczelnika urzędu skarbowego między innymi jako dysponowanie środkami pieniężnymi zgromadzonymi na rachunkach bankowych oraz wydawanie zaświadczeń. W naszej opinii przepisy te należy uznać za typowe normy kompetencyjne, nie określają one jakichś ogólnie zakreślonych zadań. Trudno uznać, że zadaniem naczelnika urzędu skarbowego jest samo w sobie wydawanie zaświadczeń czy też samo w sobie dysponowanie środkami na rachunku bankowym. Tak że proponujemy wykreślenie tych dwóch przepisów.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Panie Ministrze, proszę.

**Podsekretarz Stanu
w Ministerstwie Finansów
Jacek Kapica:**

Oczywiście w pełni zgadzam się z uwagą dotyczącą zadania z zakresu wydawania zaświadczeń, zwłaszcza wskazanego w tak ogólny i niedookreślony sposób, no bo można się zastanawiać, o jakie zaświadczenia chodzi. Czy o zameldowaniu również? Prawda? A więc to jest rzeczywiście niefortunne sformułowanie. Jeśli chodzi o pkt 4, który mówi o dysponowaniu przez naczelnika urzędu skarbowego środkami pieniężnymi znajdującymi się na rachunku bankowym, to powiem, że jest powiązany z...

(Przewodniczący Kazimierz Kleina: Chwileczkę. Czyli byłaby zgoda na to, żeby ten pkt 1 w art. 10...)

Chodzi o to, żeby skreślić pkt 9, ale pozostawić pkt 4. Już wyjaśniam. To jest powiązane z dysponowaniem przez jednostkę budżetową, którą dzisiaj jest dyrektor izby skarbowej będący dysponentem środków i dysponentem konta... Upoważnienie naczelnika do dysponowania... Tu wkraczamy na grunt ustawy o finansach publicznych oraz dysponowania tymi środkami i to naszym zdaniem musi mieć podstawę prawną.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo.
Siódma uwaga.

**Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym
w Kancelarii Senatu Szymon Giderewicz:**

Uwaga siódma dotyczy art. 12 ustawy o administracji podatkowej. Przepisy ust. 1 i 2 tego artykułu zawierają powtórzenie norm ustawy o urzędach i izbach skarbowych związanych z informatyzacją postępowania wieczystoksięgowego. Przepisy zawarte w ustawie o urzędach i izbach skarbowych mają wejść w życie z dniem 18 listopada 2015 r. i mają być wykonywane przez stosowne rozporządzenie. Przepisy rozpatrywanej dziś ustawy, ustawy o administracji podatkowej, mają wejść w życie chwilę później, bo 1 stycznia 2016 r. Są one identyczne w brzmieniu z przepisami ustawy o urzędach i izbach skarbowych z jednym zastrzeżeniem – nie zawierają upoważnienia do wydania rozporządzenia przez ministra. A więc od 1 stycznia nie będzie potrzeby wykonywania tych przepisów stosownym rozporządzeniem, ale w okresie między 18 listopada 2015 r. a końcem grudnia 2015 r. takie rozporządzenie będzie musiało zostać wydane. Naszym zdaniem jest to rozwiązanie nieracjonalne i proponujemy stosowną poprawkę. Poprawka ta może jednak nie mieć racji bytu w przypadku przyjęcia poprawki Komisji Ustawodawczej i Komisji Praw Człowieka, Praworządności i Petycji do rozpatrywanej dziś ustawy o zmianie ustawy o kodeksie cywilnym i kodeksie postępowania cywilnego, więc w roboczych rozmowach z ministerstwem doszliśmy do wniosku, że należałoby najpierw przyjrzeć się tamtym poprawkom, tamtym propozycjom i potem stwierdzić, czy ta poprawka rzeczywiście będzie miała rację bytu. Dziękuję.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo.
Panie Ministrze, proszę.

**Podsekretarz Stanu
w Ministerstwie Finansów
Jacek Kapica:**

Panie Przewodniczący, ja bym prosił o głos dyrektora Grzegorza Mroza z Departamentu Administracji Podatkowej, ponieważ był dzisiaj w kontakcie z Ministerstwem Sprawiedliwości i ma informacje dotyczące wykonania tych przepisów.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Dziękuję.
Bardzo proszę, Panie Dyrektorze.

**Zastępca Dyrektora
Departamentu Administracji Podatkowej
w Ministerstwie Finansów
Grzegorz Mróz:**

Dziękuję bardzo, Panie Przewodniczący.
Szanowni Państwo!

Zmiany, które przygotowywane są w ramach innego procesu legislacyjnego, spowodują, że przepisy dotyczące postępowania wieczystoksięgowego wejdą w życie później,

po 1 stycznia. To z kolei spowoduje, że nie będzie potrzeby wydawania rozporządzenia w ramach zmian w ustawie o urzędach i izbach skarbowych, a ustawa o administracji podatkowej będzie stosowana bezpośrednio, jedynie te przepisy powinny wejść w życie później, powinny być dopasowane do wejścia w życie tamtych przepisów.

(Przewodniczący Kazimierz Kleina: Czyli co pan tutaj sugeruje?)

W zależności od tego, jak tamte przepisy będą ostatecznie zaproponowane w ramach prac senackich...

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Kiedy to będzie? Jutro?

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Dobrze. W takim razie zostawiamy to i rozumiem...

Czy zostawiamy...

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Na posiedzeniu plenarnym ewentualnie zgłosimy odpowiednią poprawkę.

Uwaga ósma.

Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Szymon Giderewicz:

Uwaga ósma ma charakter technicznolegislacyjny i dotyczy właściwego umiejscowienia przepisów w strukturze ustawy.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Panie Ministrze? Zgoda, tak?

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Jacek Kapica:

Akceptujemy, Panie Przewodniczący.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Dziewiąta uwaga.

Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Szymon Giderewicz:

Dziewiąta uwaga również zmierza do... Jest to propozycja poprawki, która ma ujednoczyć terminologię ustawy. Jednak w związku z roboczymi rozmowami z Ministerstwem Finansów chciałem się wycofać z tej propozycji poprawki, gdyż ona nie do końca oddaje intencje, które przyświecały autorom rozpatrywanej ustawy. Tak że na tę chwilę jestem zmuszony wycofać się z tego.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo.

Dziesiąta uwaga.

Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Szymon Giderewicz:

Dziesiąta uwaga dotyczy art. 25 ustawy, czyli przepisu określającego zasady przyznawania dodatku kontrolerskiego. Przepis ten może budzić szereg wątpliwości. Przede wszystkim pojawia się pytanie, czy zmiana wysokości dodatku kontrolerskiego z powodu nieobecności w pracy pracownika czy też z powodu uzyskania oceny bardzo dobrej lub niezadowolającej, o której mówi ust. 9 w art. 25, ma być nadzwyczajną zmianą w trakcie trzymiesięcznego okresu dokonywania oceny czy też ma być elementem oceny dokonywanej w tych okresach kwartalnych. Innymi słowy, czy odnosi się to do dodatku kontrolerskiego już przyznanego, czy do dodatku kontrolerskiego, który dopiero ma być przyznany. Ta dość duża i skomplikowana propozycja poprawki w zasadzie ma rozwiązać te wątpliwości, a także wątpliwości związane z tym, czy kierownik komórki, która zajmuje się kontrolą podatkową, też jest w rozumieniu tych przepisów pracownikiem... Poprawka jest zaproponowana w dwóch wersjach. Pierwsza wersja zakłada jedną obowiązkową kwartalną ocenę pracowników, zarówno kierownika, jak i zwykłego pracownika, a druga wersja zakłada obowiązkową kwartalną ocenę oraz nadzwyczajną ocenę pozwalającą na wcześniejszą zmianę dodatku.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo.

Panie Ministrze, proszę.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Jacek Kapica:

Panie Przewodniczący, mając na uwadze to, że te rozwiązania są alternatywne i są obszerne, proponowałbym, abyśmy dopracowali to jeszcze przed posiedzeniem plenarnym. Ja tylko pozwolę sobie wyjaśnić Wysokiej Komisji, że do tej pory dodatek kontrolerski nie był przyznawany osobom, które sprawują funkcję kierowniczą. Ale w małych urzędach skarbowych mamy do czynienia z niedużą grupą osób wykonującą takie funkcje, bo też nie ma tam specjalnie przedmiotu do aktywności i do kontroli, stąd osoba na stanowisku kierowniczym również wykonuje kontrole i dlatego mówimy o tym, że ten dodatek może jej być przyznany, w niższym stopniu. Tak ogólnie dodatek kontrolerski jest przyznawany za wykonywanie zadań poza terenem urzędu, w godzinach dogodnych dla podatnika, stąd jest wynagrodzeniem dodatkowym, pozastandardowym. Jeśli pracownik jest na urlopie, to oczywiście ten dodatek, zgodnie z zasadami, jest doliczany do wynagrodzenia, bo urlop jest czymś standardowym, ale jeżeli pracownik jest na zwolnieniu lekarskim, zwłaszcza długoterminowym, to naszym zdaniem powinno podlegać weryfikacji to, czy ten dodatek powinien być przyznany, bo tego typu zadania nie są wykonywane. Stąd miałbym propozycję, abyśmy jeszcze przed posiedzeniem plenarnym uzgodnili ostateczne brzmienie poprawki z panem legislatorem i wtedy do tego wrócimy.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo. Tak uczynimy.
Uwaga jedenasta.

Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Szymon Giderewicz:

Uwaga jedenasta wynika z analizy dołączonego jeszcze do projektu ustawy projektu rozporządzenia, które ma dotyczyć stawek i trybu przyznawania dodatku kontrolerskiego. Projekt rozporządzenia wskazuje, że dodatek kontrolerski powinien być przyznawany nie wszystkim pracownikom, tylko tym pracownikom, którzy wykonują kontrole ponad określony projektem procent czasu pracy. W naszej opinii rozporządzenie w kształcie zaproponowanym w tym projekcie wykraczałoby poza materię spraw przekazanych do uregulowania rozporządzeniem, a także stanowiłoby wprost materię ustawową. Stąd nasza propozycja, aby zawarte tam rozwiązania, które w naszej opinii stanowią materię ustawową, przenieść wprost do ustawy.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo.
Proszę.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Jacek Kapica:

Kierunkowo – tak, ale ponieważ to wiąże się z zagadnieniem dodatku kontrolerskiego, proponowałbym potraktowanie tego tak, jak w przypadku poprzedniej uwagi.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Dwunasta uwaga.

Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Szymon Giderewicz:

Ta uwaga w naszej opinii ma charakter jedynie technicznolegislacyjny. Wskazana jest, naszym zdaniem, zmiana mówiąca, że właściwym do analizy oświadczeń majątkowych może być organ, czyli minister właściwy do spraw finansów publicznych, a nie komórka organizacyjna obsługująca ten organ.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Panie Ministrze?

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Jacek Kapica:

Panie Przewodniczący, obecnie to nie jest zadanie podstawowe ministra finansów i nie chcielibyśmy wskazywać w tym zakresie ministra finansów ze względu na to, że potem musielibyśmy w wewnętrznych normach kompetencyj-

nych wskazać, który podsekretarz się tym zajmuje, a potem – który departament się tym zajmuje. Dlatego prosiłbym o uwzględnienie sformułowania „właściwa komórka organizacyjna urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych”, to bowiem robi właśnie wyspecjalizowana komórka wywiadu skarbowego, nie każda ma do tego odpowiednie kompetencje. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo.
Trzynasta uwaga...

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Jacek Kapica:

Przepraszam, jeszcze tylko uzasadnienie do poprzedniej uwagi. W ustawach o Służbie Celnej czy kontroli skarbowej jest wskazana właściwa komórka urzędu, więc tego rodzaju sformułowanie już funkcjonuje.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Trzynasta uwaga.

Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Szymon Giderewicz:

Uwaga trzynasta ma charakter technicznolegislacyjny i zmierza do ujednoczenia terminologii.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Panie Ministrze?

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Jacek Kapica:

Akceptujemy.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Czternasta uwaga.

Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Szymon Giderewicz:

Ta uwaga ma charakter ogólny. Zarówno doktryna prawa, orzecznictwo Trybunału Konstytucyjnego, jak i sami legislatorzy oraz zasady techniki prawodawczej wskazują, że w ustawie nie zamieszcza się przepisów, które regulowałyby sprawy wykraczające poza wyznaczony przez nią zakres podmiotowy oraz przedmiotowy. Taka ogólna dyrektywa pozwala na zachowanie komunikatywności ustawy, zapobiega wprowadzaniu w błąd adresatów. Rozpatrywana dziś ustawa ma określać zadania i organizację administracji podatkowej i tak można zakreślić jej zakres, ale zmiany w innych ustawach, czyli nowelizacje, które wprowadza

ustawa, wykraczają poza ten zakres. Przede wszystkim dotyczy to istotnych, chociaż nie wszystkich, zmian w ustawie o postępowaniu egzekucyjnym w administracji i częściowo również zmian w ustawie o ordynacji podatkowej. W naszej opinii takie rozwiązanie należy uznać za nieuzasadnione, ale na tym etapie oczywiście nie proponujemy wykreślenia tych rozwiązań. Dziękuję.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo.

**Podsekretarz Stanu
w Ministerstwie Finansów
Jacek Kapica:**

Ja tylko pozwolę sobie wyjaśnić, skąd ten związek. Ustawa oczywiście określa zadania i organizację administracji podatkowej, ale, jak powiedziałem na wstępie, również nowe uwarunkowania funkcjonowania w oparciu o systemy teleinformatyczne. Te systemy teleinformatyczne wpływają również na realizację zadań urzędu skarbowego w związku z ustawą o postępowaniu egzekucyjnym w administracji czy też w oparciu o ordynację podatkową. A więc tu jest ten związek, jeśli chodzi o wprowadzenie nowego instrumentarium, i stąd zmiany w tamtych ustawach. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Uwaga piętnasta.

**Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym
w Kancelarii Senatu Szymon Giderewicz:**

Uwaga piętnasta dotyczy sprzeczności przepisów wskazujących na zasadę wyznaczania podmiotu prowadzącego system teleinformatyczny, w ramach którego przeprowadza się licytację elektroniczną. Dotyczy to ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji. Zgodnie z jej art. 107e §2 taki podmiot jest wybierany przez właściwego ministra w trybie przepisów o zamówieniach publicznych, a zgodnie z art. 107e §9 pkt 1 podmiot ten może określić minister w drodze rozporządzenia. Tu jest pytanie o to, czy zarówno jeden, jak i drugi tryb jest uprawniony, czy też jest tutaj jakaś nadregulacja lub sprzeczność. Dziękuję.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Panie Ministrze, proszę.

**Podsekretarz Stanu
w Ministerstwie Finansów
Jacek Kapica:**

Panie Przewodniczący! Wysoka Komisjo!

Uznajemy uwagę za zasadną i mamy sformułowaną poprawkę w tym zakresie, którą chcielibyśmy przekazać Wysokiej Komisji, oczywiście z weryfikacją przez pana mecenasa. Jeżeli byłaby w tym zakresie akceptacja, to może w tym trybie moglibyśmy poprawić tę sytuację.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Czy może pan teraz przedstawić projekt tej poprawki?
(*Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Jacek Kapica:* Tak, jak najbardziej. Pan dyrektor Grzegorz Mróz... Ale chyba stąd... Tak?)

Tak. Proszę ją odczytać.

**Zastępca Dyrektora
Departamentu Administracji Podatkowej
w Ministerstwie Finansów
Grzegorz Mróz:**

Panie Przewodniczący, ta poprawka – odniosę się tu do uwag legislacyjnych pana mecenasa – porządkuje kwestie dotyczące wydania rozporządzenia wykonawczego przez ministra finansów i w ten sposób, po pierwsze, rozróżnia kwestie dotyczące przygotowania systemu teleinformatycznego w ramach przetargu albo w ramach działań własnych resortu finansów, czyli wykonania tego systemu poprzez przygotowanie go własnymi siłami, a po drugie, określa dodatkowe warunki dotyczące udziału w licytacji, takie jak termin zapłaty, termin licytacji, tryb prowadzenia licytacji. A więc jest to taka kompleksowa poprawka, która generalnie będzie miała na celu wydanie przez ministra finansów właściwego rozporządzenia wykonawczego.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo. Można prosić o podanie tej poprawki? Dziękuję. Proszę, żeby pan ją jeszcze obejrzał, panie...

A teraz szesnasta uwaga.

(*Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Szymon Giderewicz:* Czy mógłbym jeszcze odnieść się do tej propozycji poprawki przedstawionej przez pana ministra?)

Proszę bardzo, oczywiście.

**Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym
w Kancelarii Senatu Szymon Giderewicz:**

To faktycznie dotyczy kompleksowego uregulowania spraw przekazanych do dookreślenia rozporządzeniem. Nowe elementy to na pewno wskazanie w sposób niebudzący wątpliwości, że minister ma określić rozporządzeniem jedynie podmiot mający za zadanie wprowadzić system teleinformatyczny, w ramach którego będzie prowadzona licytacja, że to jest podmiot mu podległy lub przez niego nadzorowany, a więc nie będzie tu tych wątpliwości związanych z wyłanianiem tego podmiotu w trybie zamówień publicznych. Nowe elementy to także określenie przez ministra terminu licytacji elektronicznej, terminu zapłaty ceny. Wydaje się także, w kontekście uzasadnienia tej poprawki, że te przepisy wykonawcze, które przedstawił pan minister, są niezbędne do prawidłowego rozpoczęcia funkcjonowania instytucji licytacji elektronicznej. Jeżeli tak, to to rozporządzenie powinno przybrać charakter obligatoryjny, a nie fakultatywny, czyli minister właściwy do spraw finansów nie tyle będzie mógł określić, co będzie musiał określić, określi w drodze rozporządzenia itd.

To jest taka pierwsza uwaga. Ale, jak rozumiem, minister nie będzie musiał określać administratora systemu teleinformatycznego rozporządzeniem, jedynie będzie mógł to zrobić. A więc trzeba by przynajmniej rozbić ten przepis upoważniający na dwa odrębne przepisy, jeden obligatoryjny, drugi fakultatywny.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Proszę bardzo.

**Podsekretarz Stanu
w Ministerstwie Finansów
Jacek Kapica:**

Akceptujemy, Panie Przewodniczący, to jest do zmodyfikowania ewentualnie przed posiedzeniem...

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Dobrze.
Szesnasta uwaga.

**Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym
w Kancelarii Senatu Szymon Giderewicz:**

Uwaga szesnasta to jest w zasadzie pytanie do pana ministra czy do strony rządowej. Rozpatrywana dziś ustawa dodaje do ordynacji podatkowej określenie „system teleinformatyczny ministra właściwego do spraw finansów publicznych”. Na gruncie obowiązującej ustawy – Ordynacja podatkowa funkcjonują już określenia: system teleinformatyczny administracji podatkowej, system teleinformatyczny organu podatkowego oraz po prostu system teleinformatyczny. To byłoby już czwarte określenie na system teleinformatyczny. Czy każdy z tych systemów jest innym systemem? Bo jedynie w takim przypadku takie rozróżnienie miało sens.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Pan minister.

**Podsekretarz Stanu
w Ministerstwie Finansów
Jacek Kapica:**

No, mamy do czynienia z taką właśnie sytuacją. Trzeba mieć na uwadze to, że ustawa wejdzie w życie teraz, a procesy informatyzacyjne są w toku i jeszcze przez pewien czas będziemy mieli do czynienia z systemami lokalnymi. Jest system Poltax, który de facto jest systemem organu podatkowego... A każdy ma swój, to jest czterysta... Mamy do czynienia z systemem administracji podatkowej, z powszechnie znanym systemem e-Deklaracji, systemem przesyłania deklaracji w formule elektronicznej. On jest systemem administracji podatkowej, nikomu innemu on nie jest potrzebny i użytkowany jest przez administrację podatkową. Wprowadzany w tym zakresie Centralny Rejestr Danych Podatkowych też będzie systemem ministra

finansów, bo z niego będzie korzystała kontrola skarbową, z niego będzie korzystała Służba Celna. A więc zakres jest tu szerszy i de facto są to różne systemy, mają różnych administratorów.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Dobrze, dziękuję.
Siedemnasta uwaga.

**Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym
w Kancelarii Senatu Szymon Giderewicz:**

Uwaga siedemnasta również dotyczy przepisów ustawy – Ordynacja podatkowa. W efekcie rozpatrywanej dziś ustawy ordynacja podatkowa w sprawach wydawania interpretacji indywidualnych przewidywać będzie w jednym z przepisów, w art. 14h, odpowiednie stosowanie art. 130 i art. 143 ordynacji. Jednocześnie te przepisy, te artykuły są nowelizowane rozpatrywaną dziś ustawą i one same w sobie, wprost będą dotyczyły spraw wydawania interpretacji indywidualnych. Podwójne uregulowanie tej samej sprawy w dwóch przepisach może budzić wątpliwości, stąd nasza propozycja poprawki.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo.
Panie Ministrze, proszę.

**Podsekretarz Stanu
w Ministerstwie Finansów
Jacek Kapica:**

Panie Przewodniczący, z tym częściowo się zgadzamy, ale co do szczegółów to prosiłbym o wyjaśnienie pana dyrektora Mroza.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Proszę bardzo, Dyrektorze.

**Zastępca Dyrektora
Departamentu Administracji Podatkowej
w Ministerstwie Finansów
Grzegorz Mróz:**

Panie Przewodniczący, co do powielanych odesłań to oczywiście zgładzamy się z panem mecenasem i proponujemy uchylić odesłanie do art. 143. W pozostałych przypadkach... Skreślenie pktów 7, 8, 14 nie jest zasadne, dlatego że dyrektor Biura KIP powinien mieć instrumenty podobne, jak inne organy podatkowe, a jego pracowników powinny dotyczyć takie zasady związane z wyłączaniem pracowników albo upoważnieniami jak pracowników innych organów podatkowych. Dlatego skreślenie tych punktów nie byłoby celowe, nie byłoby właściwe.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo.
Osiemnasta uwaga.

**Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym
w Kancelarii Senatu Szymon Giderewicz:**

Osiemnasta uwaga zmierza do nadania prawidłowego brzmienia grupie przepisów dostosowujących, które mają określać zasady przejścia do izb skarbowych pracowników urzędów wojewódzkich obsługujących sprawy związane z mandatami karnymi. Poprawka wyraźnie wskazuje na to, jacy pracownicy, którzy konkretnie pracownicy urzędów wojewódzkich stają się pracownikami izb skarbowych odpowiednio w 2016, 2017, 2018 i 2019 r. W związku z roboczymi rozmowami z przedstawicielami Ministerstwa Finansów chciałbym poprosić o zmodyfikowanie tej propozycji poprawki poprzez usunięcie w lit. b tiret drugiego, czyli niewprowadzanie zmiany pktu 1 w ust. 5 art. 72.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo.
Panie Ministrze?

**Podsekretarz Stanu
w Ministerstwie Finansów
Jacek Kapica:**

Akceptujemy takie rozwiązanie, Panie Przewodniczący.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo.
Dziewiętnasta uwaga.

**Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym
w Kancelarii Senatu Szymon Giderewicz:**

Dziewiętnasta uwaga zmierza do wskazania propozycji poprawki, która skreślałaby przepis czasowo utrzymujący w mocy dotychczasowe rozporządzenie. W naszej opinii rozporządzenie to należy traktować jako niezgodne z nową ustawą o administracji podatkowej.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Dziękuję.
Panie Ministrze, proszę.

**Podsekretarz Stanu
w Ministerstwie Finansów
Jacek Kapica:**

Poprawka jest zasadna, akceptujemy ją, Panie Przewodniczący.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

I dwudziesta uwaga.

**Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym
w Kancelarii Senatu Szymon Giderewicz:**

Uwaga dwudziesta nie jest w tej chwili poparta propozycją poprawki, jest ona jednak krytyką różnicowania samego terminu wejścia w życie ustawy czy też wskazywania różnych terminów wejścia w życie poszczególnych jej przepisów. Przepis o wejściu w życie ustawy, czyli art. 76, zakłada między innymi wcześniejsze wejście w życie przepisów dotyczących możliwości korzystania przez naczelnika urzędu skarbowego ze wspólnego rachunku bankowego prowadzonego dla wszystkich naczelników urzędów skarbowych, przepisów dotyczących Centralnego Rejestru Danych Podatkowych czy też przepisów wprowadzających instytucję centrum obsługi. I tutaj powiem, nie negując merytorycznej wartości tego wcześniejszego wejścia w życie, że należy pamiętać, iż z uwagi na obecny kształt ustawy o administracji podatkowej stanowiącej z założenia pewną całość nie jest możliwe takie wydzielenie grupy tych przepisów, aby było ono kompletne. Innymi słowy, w dalszym ciągu będzie tak, że w terminie podstawowym dla tej ustawy wejdą w życie te przepisy, które dopełniają normy, a które chcielibyśmy, żeby weszły w życie wcześniej. Nie mamy jeszcze propozycji poprawki w tym zakresie i jeżeli mógłbym prosić o możliwość przeprowadzania jeszcze roboczych prac na tym, żeby taką poprawkę wypracować i ewentualnie przekazać przed posiedzeniem plenarnym...

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo.
Panie Ministrze, proszę.

**Podsekretarz Stanu
w Ministerstwie Finansów
Jacek Kapica:**

Panie Przewodniczący, mógłbym powiedzieć, że chcielibyśmy, żeby ta ustawa weszła w życie nawet wcześniej, ale trzeba powiedzieć, że ustawa jest uchwalana, a jednocześnie toczą się pewne procesy czy prace zarówno informacyjne, jak i organizacyjne. Obecnie finalizowany jest program e-Podatki, który swoje „produkty” będzie udostępniał użytkownikom we wrześniu, bo kończy się perspektywa finansowa. Stąd zależało nam na tym, żeby akurat te przepisy weszły w życie wcześniej i żeby można było już użytkować ten centralny system informatyczny. To samo dotyczy centrów obsługi. Jesteśmy już po etapie wyboru pięćdziesięciu jednostek i chcemy podatnikom, klientom udostępnić takie miejsca, w których, bez względu na ich miejsce zamieszkania, będą mogli w tym oczekiwanym przez nas standardzie, najwyższym, być obsługiwani nie przez jeden tylko urząd skarbowy, tylko niezależnie od ich właściwości miejscowej... Stąd inicjatywa zróżnicowania terminów wejścia w życie owoców, że tak powiem, tej ustawy. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo.

Rozumiem, że tutaj nie ma żadnych propozycji, państwo chcecie, żeby to tak zostało. Pan ewentualnie jeszcze przedyskutuje sprawę, porozmawia z ministrem finansów.

Proszę państwa, w ten sposób przeszliśmy przez wszystkie...

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Proszę bardzo, Panie Ministrze.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Jacek Kapica:

Jeżeli można, Panie Przewodniczący... Ja prosiłbym o rozważenie przejścia i przyjęcia uwag, które pojawiły się w toku przygotowywania do dyskusji na posiedzeniu Senatu. Założeniem tej ustawy jest umożliwienie obsługi podatników przez pracowników urzędu skarbowego w najbardziej dogodnym dla podatników miejscu. Uznaliśmy, że takim miejscem może być dobra sala obsługi obywateli gminy, stąd intencja, aby to centrum obsługi było na przykład na terenie urzędu gminy. Wtedy należałoby wprowadzić przepis, który upoważniałby naczelnika urzędu czy dyrektora izby do podpisania z samorządem gminnym porozumienia o przejęciu pewnych zadań. To oczywiście jest odpowiednio opisane i wiąże się z tym, że jeżeli gmina będzie chciała bezkosztowo, że tak powiem, przejąć te zadania, to będzie istniała możliwość przejścia, na podstawie porozumienia, zadań z zakresu administracji podatkowej przez jednostkę samorządu terytorialnego.

Druga poprawka odnosi się do kwestii rachunkowości. Ja bym prosił pana dyrektora, żeby ją przedstawił, bo to jest szczegółowe zagadnienie.

Zastępca Dyrektora Departamentu Administracji Podatkowej w Ministerstwie Finansów Grzegorz Mróz:

Panie Przewodniczący!

Przygotowując się do wydania aktów wykonawczych, jeśli chodzi o przejęcie od wojewodów obowiązku poboru mandatów karnych przez urzędy skarbowe, dostrzegliśmy, że obecna delegacja w ustawie o finansach publicznych jest niewłaściwa, dlatego że odnosi się tylko do możliwości wskazania planów kont i zasad rachunkowości w zakresie, w którym naczelnik urzędu skarbowego jest organem zarówno ustalającym, określającym należności, jak i właściwym do poboru. W tym przypadku będą to należności, których on nie określa, nie ustala, tylko przejmuje na przykład od Policji, ale jest uprawniony do ich poboru. W związku z tym potrzebna jest zmiana upoważnienia, delegacji w ustawie, która rozszerzy możliwość wydania przez ministra finansów zarządzenia w tym zakresie.

Jeśli chodzi o przejęcie poboru mandatów od wojewodów, to dostrzegliśmy również, że istnieje potrzeba doprecyzowania zasad wymiany informacji między podmiotami nakładającymi mandaty karne a organem, który

będzie dochodził tych należności, pobierał je. Chodzi głównie o wskazanie zasad współpracy i wymiany informacji szczegółowych, o wskazanie systemu teleinformatycznego jako takiej normy, standardu XXI wieku, a nie na przykład papierowego obiegu dokumentów. W związku z tym niezbędny jest taki zapis ustawowy, który wskaże ten standard wymiany informacji. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo.

Proszę państwa, w ten sposób przeszliśmy przez te uwagi, które zostały przygotowane przez Biuro Legislacyjne...

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Za chwilę, za chwilę, po kolei, wszyscy będą mogli mówić.

Ja zgłaszam te poprawki, które zostały uzgodnione wspólnie. To była poprawka pierwsza po modyfikacji, z tym punktem... Następnie są poprawki czwarta, także po modyfikacji, piąta, szósta po modyfikacji, czyli skreślamy pkt 9... Potem poprawka ósma, poprawka trzynasta, propozycja... Dalej poprawka piętnasta... Jest to propozycja...

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Nie mamy jeszcze tej... Aha, to jest ta propozycja, którą przygotował pan minister, ale którą pan ewentualnie chciałby jeszcze dopracować. Tak? To może zastanowimy się nad tym na posiedzeniu plenarnym, bo ta poprawka wymagałaby preredagowania. Prawdopodobnie tak byśmy to zrobili. Czyli tej poprawki nie zgłaszam. Poprawka siedemnasta... Tutaj nastąpiłoby wykreślenie nie wszystkich tych punktów, zgodnie z tym, co mówiliśmy. Tak?

(Głos z sali: Po modyfikacji.)

Tak, po modyfikacji. Dalej. Poprawki osiemnasta, też z modyfikacjami, dziewiętnasta i te dwie propozycje przygotowane przez pana ministra – pierwsza o tym ewentualnym porozumieniu z gminami, jednostkami samorządu terytorialnego, żeby wprowadzić te punkty obsługi interesantów, i druga, związana z tymi egzekucjami, którą przedstawił pan dyrektor.

Czy ma pan jakieś wątpliwości co do tych poprawek?

Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Szymon Giderewicz:

W zasadzie to chyba poza tą poprawką, która była przedstawiona przy okazji omawiania punktu piętnastego opinii... Rozumiem, że pan minister zaproponował trzy różne poprawki, które dotyczyły ustawy o finansach publicznych, postępowania w sprawach o wykroczenia i poprawkę, która dotyczyła centrów usługi w gminach. Ja w tej chwili nie za bardzo jestem w stanie odnieść się do tych poprawek, szczególnie do tej ostatniej, chociażby w zakresie tego, czy ona mieści się w materii rozpatrywanej dziś ustawy...

(Przewodniczący Kazimierz Kleina: Mieści się. Ale to byśmy chyba dopracowali na posiedzeniu plenarnym. Prawda?)

Jeżeli to są kompletne poprawki, to oczywiście jest to decyzja... Ja tych poprawek w tej chwili nie widzę, tak że nie mogę ich ocenić.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Czy możemy prosić o te teksty... Zaraz, one tu są...

(*Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Jacek Kapica*: Chyba wszystkie są u pana przewodniczącego...)

To proszę przyjrzeć się im w czasie...

Otwieram dyskusję.

Proszę bardzo, senator Cioch.

Senator Henryk Cioch:

Nie chcę być złośliwy, ale powiem, dbając o jakość stanowionego prawa w Polsce, że nie należy w tej ustawie wprowadzać nowych pojęć, które by były sprzeczne z konstytucją, które by były sprzeczne z kodeksem cywilnym, z ustawą o własności lokali czy też z ustawą o spółdzielniach mieszkaniowych. A ma to miejsce w niniejszej ustawie, mianowicie art. 38 pkt 1 stanowi: „w art. 1a pkt 5 otrzymuje brzmienie: 5) nieruchomości – rozumie się przez to również spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu;”. Powiem tak. Przede wszystkim to pojęcie nieruchomości jest określone w art. 46–48 kodeksu cywilnego. Są trzy rodzaje nieruchomości: gruntowe, budynkowe i lokalowe. Pojęcie nieruchomości lokalowej jest określone w ustawie o odrębnej własności lokali z 1994 r., pojęcie odrębnej własności lokali w spółdzielniach mieszkaniowych – w ustawie z 15 grudnia 2000 r. o spółdzielniach mieszkaniowych. Jeżeli chodzi o spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu, to jest to prawo rzeczowe ograniczone. Nie można używać go, traktować go w liczbie pojedynczej, tylko w liczbie mnogiej, ponieważ, jak wynika z art. 244 §1 kodeksu cywilnego i z przepisów ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych, tych praw spółdzielczych własnościowych jest kilka: jest mianowicie spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu mieszkalnego, do lokalu użytkowego, do garażu, do miejsca parkingowego, a w dawnych spółdzielczych zrzeczeniach budowy domów jednorodzinnych jest jeszcze prawo do domu jednorodzinnego, które może być również prawem rzeczowym ograniczonym. A skoro tych praw jest kilka, zaś lista praw rzeczowych ograniczonych jest zamknięta, to my wszyscy nie możemy się, Panie Ministrze, kompromitować, przepraszam, i... Studenci z wydziałów prawa, a jest ich w Polsce trzydzieści parę, po prostu nas wyśmieją. Dlatego w dobrej wierze i mając na uwadze interesy... To znaczy żeby prowadzić egzekucję nie tylko ze spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu mieszkalnego, jak wynika z tych przepisów, ale również z pozostałych spółdzielczych praw typu własnościowego, które podlegają egzekucji, w tym również z odrębnej własności lokali w spółdzielniach mieszkaniowych – to jest ta forma docelowa, gdyż dziś w zasadzie nie można ustanawiać tych praw własnościowych spółdzielczych, ale te, które zostały ustanowione, istnieją i oczywiście można z nich prowadzić egzekucję... Proponowałbym i zgłaszam poprawkę – legislatorzy mogą mnie oczywiście sprawdzić – ażeby ten pkt 5 skreślić. Gdybyśmy to uczynili, a należy to uczynić, to należałoby dostosować do tego jeszcze kilka przepisów, które sobie zaznaczyłem... Ja je wskażę... Mianowicie jest taki rozbudowany przepis... Już, już... Pkt 10... No, to ten sam art. 38, tylko to jest pkt 19. On mówi o spółdzielczym

własnościowym prawie do lokalu w liczbie pojedynczej, a nie w mnogiej i oczywiście zaraz będzie taki problem, że egzekucji podlega tylko spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu mieszkalnego, a zatem pozostałe spółdzielcze własnościowe prawa nie podlegają przekształceniu. Ja nie będę tutaj chował głowy w piasek. Powiem, że mamy w Polsce około dwieście tysięcy mieszkań spółdzielczych lokatorskich, które nie podlegają egzekucji, i nikt nie ma zamiaru przekształcać tylko i wyłącznie z tej przyczyny, żeby były wyłączone spod egzekucji... Chociaż w przypadku spadkobrania wkład mieszkaniowy jest waloryzowany, czyli praktycznie nie ma różnicy między wkładem budowlanym a wkładem mieszkaniowym. Ale to tak już na marginesie. Czyli ten pkt 19...

(*Przewodniczący Kazimierz Kleina*: Czy można prosić, żeby ktoś się ustosunkował...)

Ja jeszcze powiem, że to samo dotyczy pktu 21 i pktu 24, który wprowadza zakaz zbywania tych praw. Odnośnie do zakazu powiem, że mam wątpliwości natury zasadniczej, ponieważ jeżeli prawo jest zbywalne, to zakaz może być wprowadzony wyjątkowo i ten zakaz, jeżeli jest wprowadzony, powinien chronić interesy nabywcy. Powstanie pytanie, Panie Ministrze, co będzie, jeżeli istnieje zakaz zbycia, a spółdzielcze własnościowe prawo zostanie zbyte. Czy ten nabywca w dobrej wierze będzie chroniony, czy też nie? Uważam, że w przypadku utrzymania tego zakazu należałoby wprowadzić obowiązek informowania o tym fakcie spółdzielni mieszkaniowych. Inaczej będziecie państwo na przegranej pozycji, bo będzie nabycie w dobrej wierze, nie będzie obowiązku uzyskania informacji o zakazie przez nabywcę w spółdzielni mieszkaniowej i wbrew zakazowi nabycie będzie skuteczne, oczywiście jeżeli będzie miało charakter odpłatny. Takie jest moje zdanie, na to chciałem zwrócić uwagę. Te moje wnioski mają związek z tymi uwagami legislacyjnymi, które powinny być uzupełnione.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Panie Ministrze, czy można prosić o ustosunkowanie się do tych uwag tutaj, czy ewentualnie na posiedzeniu plenarnym... Bo to jest chyba dość skomplikowana materia. Prawda? To jest oczywiście...

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Jacek Kapica:

Tak, Panie Przewodniczący. Trudno mi teraz szczegółowo ustosunkować się do wniosków i uwag pana senatora, pewnie będziemy musieli to dokładnie przeanalizować, żeby nie uchybić tym wszystkim szczegółom, o których wspominał pan senator, i będziemy prosić pana mecenasa o wsparcie w tym zakresie. A więc ustosunkujemy się do tego pewnie na posiedzeniu plenarnym, jeśli mogę o to prosić pana senatora. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Panie Mecenasie, czy jest może pan tak... Bo to jest dość skomplikowana materia. Czy ma pan już może wyrobione zdanie w związku z tą uwagą pana senatora Ciocha?

Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Szymon Giderewicz:

Nie chciałbym na szybko przedstawiać jakiegoś wiążącego stanowiska, wolalbym się temu przyjrzeć, oczywiście w bardzo wnikliwy sposób.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Dobrze. Czyli, Panie Senatorze, ja miałbym taką propozycję, żebyśmy dzisiaj nie głosowali nad tym punktem, bo po prostu nie mamy do końca wyrobionego zdania w tej kwestii. Ta opinia pana ministra...

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Chcemy to zrobić prawidłowo, ale to rzeczywiście wymaga przeanalizowania tej kwestii pod względem prawniczym, dokładnie i ewentualnie spisania precyzyjnej poprawki.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Jacek Kapica:

Oczywiście niewykluczone, że trzeba będzie to zrobić. Ja nie jestem specjalistą, ale mam zaufanie do procesu legislacyjnego. To przeszło przez Rządowe Centrum Legislacji, przez Komisję Prawniczą i legislatorów sejmowych i nikt tego nie wychwytał. Dobrze, że pan senator zwraca na to uwagę, musimy tę sprawę przeanalizować.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Dobrze. Czyli co, Senatorze? Podtrzymujesz tę poprawkę?

Senator Henryk Cioch:

Tak. Mając na uwadze jakość tej ustawy... Daję gwarancję, że jest tak, jak mówię. Z wielu innych przyczyn... Jestem przewodniczącym zespołu spółdzielczego, a więc te wszystkie ustawy spółdzielcze... Pracuję nad nimi od wielu lat i daję gwarancję, że jest tak, jak mówię. A państwo możecie oczywiście... Należy to zbadać.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Senatorze, to proszę to złożyć na piśmie, zgłosić do biura na kartce... Chodzi o to, żebyśmy precyzyjnie głosowali... Bo rozumiem, że pan chce to podtrzymać. Tak?

(Senator Henryk Cioch: Tak.)

To proszę złożyć poprawkę w takiej precyzyjnej formie do pana mecenasa, żebyśmy głosowali nad konkretnym dokumentem.

Proszę bardzo, czy są jeszcze inne uwagi do tej ustawy?

Panie Ministrze, do mnie wpłynęła informacja o problemie, który zgłaszał Zakład Ubezpieczeń Społecznych. Otóż zgodnie z tym projektem ustawy urzędy skarbowe będą zajmowały się tą obsługą, którą obecnie realizuje Zakład Ubezpieczeń Społecznych. No i oni proponują, żeby wyjąć z ustawy tę część. Czy kwestia ustawy była konsultowana z Zakładem Ubezpieczeń Społecznych? Dzisiaj wiceprezes Zakładu Ubezpieczeń Społecznych powiedział mi, że oni

w ciągu kilku ostatnich lat zainwestowali ogromne środki finansowe, jeśli chodzi o stworzenie takich punktów obsługi klienta. Czy braliście to pod uwagę? Chodzi o te zadania, które miały być wykonywane w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych, a zgodnie z ustawą przejdą do urzędów skarbowych. Czy ta sprawa była konsultowana, uzgadniana i nie budzi wątpliwości?

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Jacek Kapica:

Tak, Panie Przewodniczący, ja potwierdzam, że ta sprawa była konsultowana, była uzgadniana, uzyskała akceptację poprzedniego zarządu. W tym czasie...

(Przewodniczący Kazimierz Kleina: Nie, zarząd jest ten sam...)

No nie jest ten sam...

(Przewodniczący Kazimierz Kleina: Nie ma prezesa, ale pozostali członkowie są...)

No tak, ale to ma...

(Wypowiedź poza mikrofonem)

To nie ten sam.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Panie Ministrze, tylko jest prośba, żeby rzeczywiście... W ZUS twierdzą, że nie ma tam żadnego dokumentu uzgodnieniowego w tej materii. Jest prośba, żeby to ewentualnie zweryfikować, aby nie doszło do takiej sytuacji, że będziemy wyrzucali kolejne miliony złotych lub wyrzuciliśmy tamte. Prawda?

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Jacek Kapica:

Tak, Panie Przewodniczący, ja już wyjaśniam z czego to wynika. W wielu krajach funkcjonuje system obsługi obywateli i ta obsługa obywateli w zakresie danin publicznych koncentruje się w jednym miejscu. I my chcieliśmy stworzyć taką formułę obsługi obywatela w centrach obsługi w zakresie różnych danin publicznych: i tych, które obecnie są obsługiwane przez administrację podatkową, i tych, które są obecnie obsługiwane przez urzędy celne, na przykład jeśli chodzi o podatek akcyzowy od samochodu, i w zakresie daniny, jaką są składki na ubezpieczenie społeczne. Na razie forma tego byłaby tylko taka, że w centrum obsługi można by złożyć stosowne dokumenty, które zostaną przekazane w formie papierowej bądź teleinformatycznej do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych. Chodzi o to, że koncentruje się obsługę z zakresu danin. Oczywiście nie zmienia to faktu, że Zakład Ubezpieczeń Społecznych wykorzystuje i będzie wykorzystywał swoje kompetencje ekspozytury do obsługi świadczeniobiorców, bo to jest zadanie Zakładu Ubezpieczeń Społecznych i takim pozostaje. Wydawało nam się, że celowe jest – to było prezentowane również w exposé pani premier we wrześniu ubiegłego roku, to jest przedstawione, to jest również zaakceptowane – by centra obsługi mogły obsługiwać obywatela w szerszym zakresie niż tylko podatku dochodowego i na przykład jak obywatel

będzie chciał zapłacić akcyzę od samochodu, to nie będzie musiał jechać do Słupska, wystarczy, że w Lęborku w urzędzie skarbowym złoży AKC-U. Dlaczego nie można by zrobić tego samego w zakresie składania dokumentacji dotyczącej swoich świadczeń? Przy czym, co jest...

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Panie Ministrze, ja nie neguję... Mnie się ten pomysł absolutnie podoba, tylko jest pytanie o to, czy te centra obsługi, które zostały zbudowane przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych, przestaną funkcjonować, czy ewentualnie one będą miały mniejszy zakres kompetencji itd., itd. Chodzi tylko o tę część, bo co do idei nie ma wątpliwości.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Jacek Kapica:

Już spieszę wyjaśnić. Naszą ideą, naszym celem jest to, aby nie marnować tego, co zostało osiągnięte, i nie wydawać pieniędzy na coś nowego, podczas gdy jest coś, co można wykorzystać. Stąd rozmawialiśmy również o tym, że tam, gdzie urząd skarbowy nie dysponuje odpowiednią infrastrukturą, jeśli chodzi o centrum obsługi, takie centrum obsługi może być zlokalizowane w inspektoracie Zakładu Ubezpieczeń Społecznych. Ta poprawka, którą pan przewodniczący raczył przejąć, idzie również w tym kierunku, że jeżeli gmina ma infrastrukturę, w ramach której może być umieszczone centrum obsługi, to tam je lokalizujemy, a nie inwestujemy w salę obsługi urzędu skarbowego.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Jasne, zgoda. Dlatego chciałem, żeby ewentualnie zmodyfikować tę poprawkę tak, żeby to mogło być prowadzone w innych instytucjach, które spełniają warunki, bo ta poprawka mówiła tylko o tym, że to może być zlokalizowane tylko w jednostce samorządu terytorialnego. Czy ewentualnie nie zmodyfikować tej poprawki w taki sposób, że to może być prowadzone w jednostce samorządu terytorialnego lub w innej instytucji, która spełnia warunki określone przez urząd skarbowy? Chodzi o to, żeby to szerzej potraktować, żeby później nie powiedzieli, że to może być tylko w gminie, a na przykład już w powiecie nie może być. Teoretycznie, prawda?

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Jacek Kapica:

Tam jest mowa o jednostkach samorządu, a powiat też jest jednostką samorządu terytorialnego. Ja nie mam nic przeciwko temu, żeby tam wskazać inne instytucje. Przy czym nie ma problemu ze lokalizowaniem tego w instytucji rządowej, no bo tutaj nie potrzeba żadnych ustawowych podstaw do porozumień, ale już między samodzielnym samorządem a rządem potrzebne są takie porozumienia. Tak że ja nie muszę podpisywać porozumienia między urzędem skarbowym a urzędem celnym, bo w gestii ministra finansów jest to, gdzie będzie to centrum obsługi.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Panie Ministrze, jeżeli nie ma takiej potrzeby, żeby był odpowiedni zapis w ustawie, że może to być zlokalizowane także w innej jednostce, na przykład ZUS, jak tutaj powiedziałem... Nie upieram się przy tym, tylko... Jeżeli to nie wymaga zapisu w ustawie, to oczywiście tak mogłoby być. A więc pan minister uważa, że nie ma potrzeby modyfikacji takiego zapisu i że ta sprawa może być organizowana tak czy tak, to będzie zależało od odpowiednich umów czy tam...

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Jacek Kapica:

To są umowy użyczenia, umowy dotyczące ponoszenia ciężaru związanego z najmem, związanego z mediami, które się na to... To jest element administracji rządowej i w ramach rządu decyzja od tym, gdzie będzie tego rodzaju lokalizacja...

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

OK, dobrze. Czyli sprawa jest wyjaśniona i akceptuję to, a w związku z tym nie będę tutaj wprowadzał jakichś poprawek i zmian.

Proszę bardzo, czy są jeszcze inne propozycje poprawek i uwagi? Nie ma? Nie.

W takim razie możemy przystąpić do głosowania nad poprawkami. To są te poprawki, które zostały zgłoszone przeze mnie, i jedna poprawka zgłoszona przez senatora Ciocha.

Czy według panów senatorów każda z tych poprawek, które zostały przedstawione przez Biuro Legislacyjne, a zostały zaakceptowane przez pana ministra i zgłoszone przez ze mnie, wymaga odrębnego głosowania? Czy jest akceptacja tego, żeby głosować nad wszystkimi poprawkami razem? Czy one nie budzą wątpliwości?

(Głos z sali: Nie.)

Czy senator Gruszczyński chciał głosować, uczestniczyć...

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Tak? Bo tam... Dobrze.

Czyli możemy głosować w tej sprawie? Tak? Nie ma wątpliwości?

Kto jest za przyjęciem poprawek... Czy pan mecenas może jeszcze raz wymienić numery tych poprawek? Czy te, które zostały wymienione... Nie ma potrzeby wymieniania jeszcze raz?

(Wypowiedź poza mikrofonem)

W takim razie przystępujemy do głosowania.

Kto jest za przyjęciem poprawek? (5)

Kto jest przeciw? (0)

Kto się wstrzymał od głosu? (0)

Poprawki zostały przyjęte.

Poprawka senatora Ciocha. Ja bym jeszcze raz sugerował senatorowi... Czy ona jest już w pełni napisana?

(Głos z sali: Tak.)

Nie ma wątpliwości pod względem legislacyjnym?

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Jest jasna.

(Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Szymon Giderewicz: Mogę ją odczytać, jest króciutka.)

Proszę bardzo, proszę odczytać. Jak mówiłem, chciałbym, żebyśmy... Jeśli ona nie budzi wątpliwości, to absolutnie nie chciałbym, żebyśmy głosowali... żeby były kontrowersje w tej sprawie. Ale jeżeli są jakieś wątpliwości, które wymagałyby wyjaśnień, to sugerowałbym i prosił, żeby ewentualnie zgłosić to na posiedzeniu plenarnym. Ale proszę bardzo, proszę odczytać...

Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Szymon Giderewicz:

Pan senator chce zgłosić poprawkę, która zmierza do rezygnacji z wprowadzenia zmian w niektórych przepisach ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji. Ja teraz nie podejmuję się ocenić samych zmian w rozpatrywanej dzisiaj ustawie, ale powiem, że poprawka w jednoznaczny sposób zmierza do skreślenia zmian wprowadzonych w art. 38 w pktach 1, 19, 21 i 24, czyli zmian, które można określić jako zmiany terminologiczne, w ustawie o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Jeszcze raz proszę pana ministra o ustosunkowanie się do tej poprawki. Proszę bardzo.

(Wypowiedzi w tle nagrania)

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Jacek Kapica:

Panie Przewodniczący, ja konsultuje się tu z dyrektorem, żeby nie doprowadzić do sytuacji, że wykreślenie tych zmian uniemożliwi nam prowadzenie egzekucji. Jeżeli...

(Wypowiedź poza mikrofonem)

No właśnie. A więc jeżeli jest tak, że de facto wracamy do poprzedniego brzemienia dotychczasowej ustawy, to akceptujemy to.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

W takim razie przystępujemy do głosowania.

Kto jest za przyjęciem poprawki zgłoszonej przez senatora Ciocha? (6)

Jednogłośnie.

W ten sposób rozpatrzyliśmy wszystkie poprawki do ustawy.

Głosujemy na całością ustawy wraz...

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Proszę?

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Te poprawki dotyczące samorządu lokalnego itd.? Tak, nad tym też jeszcze głosujemy.

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Złożyłem je tam.

(Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Szymon Giderewicz: Poprawki przyjęte przez...)

Przez Biuro Legislacyjne, tak.

(Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Szymon Giderewicz: Propozycje Biura Legislacyjnego...)

Teraz jeszcze te poprawki zaproponowane przez pana ministra i zgłoszone przeze mnie, tak jest. Proszę je odczytać tytułami, że tak powiem.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Jacek Kapica:

Ale ja bym wskazywał, Panie Przewodniczący... Bo nawet ta o powierzeniu... Pan przewodniczący zasadnie wskazał, że to może być powiat. Ja sam przeczytałem, że to dotyczy odpowiednio gmin lub związków międzygminnych, a nie ma tu na przykład powiatu. A więc ta poprawka powinna odnosić się do jednostek samorządu terytorialnego i powinna być szersza... Pan przewodniczący zasadnie zwracał uwagę... Może więc po prostu przeniesiemy to na...

(Przewodniczący Kazimierz Kleina: Na posiedzenie plenarne.)

...posiedzenie plenarne. Pan legislator będzie miał komfort przeczytania tych poprawek i pan przewodniczący wtedy by je przejął.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Dobrze.

W takim razie głosujemy nad przyjęciem całej ustawy wraz z przyjętymi poprawkami. Pozostałe poprawki po analizie pana ministra i Biura Legislacyjnego zgłoszę ewentualnie lub zgłosimy większą grupą na posiedzeniu plenarnym. Zgoda? Zgoda.

Głosujemy nad całą ustawą wraz z przyjętymi poprawkami.

Kto jest za? (5)

Kto jest przeciw? (0)

Kto się wstrzymał? (1)

Kto z senatorów chciałby być sprawozdawcą, jeśli chodzi o tę ustawę?

(Wypowiedzi w tle nagrania)

Senator Kleina? Zgoda. Skoro nie ma nikogo innego, to ja to z radością przedstawię tę ustawę Wysokiej Izbie.

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Senatorze, jeżeli senator Leszek Czarnobaj...

(Wypowiedzi w tle nagrania)

Jest znawcą systemu urzędów skarbowych, izb itd... Jeżeli miałby pan tutaj... Nie. W takim razie ja będę sprawozdawcą.

Dziękuję bardzo panu ministrowi i zaproszonym gościom.

Zamykam posiedzenie.

Kancelaria Senatu

Opracowanie:

Biuro Prac Senackich, Dział Stenogramów

Druk i łamanie: Biuro Informatyki, Dział Edycji i Poligrafii